

Ajánló

Gondolatok az év végén

Lapunk ez évi összevont, záró száma **Sudár Annamária** írásával indul, amely az OSZK egy új fejlesztését, a *Magyar nyelvemlékek* c. multimédiás szolgáltatást, annak is elsősorban a *honlapját* mutatja be. Minden porcikáját az *ötletesség*, az *innovativitás* és az *igényesség* hatja át, bizonyítva egyfelől készítői *rátermettségét* és *elhivatottságát*, másfelől azt, hogy nemzeti könyvárunk hagyományos feladati mellett eleget tesz az új kihívásoknak is.

„Na, végre” – hallom az olvasó felkiáltását, amikor megpillantja **Nagy Gyula** írásának a címét: *Személyes információszervezés*. Mindannyian tapasztaltuk már, hogy a nehezen összegyűjtött információinkat nem tudjuk használni rendezetlenségük miatt, további veszélyekre van szükség ahhoz, hogy kibányásszuk belőlük az éppen szükségeseket. Halogattuk a megoldást azért is, mert nem volt igazán jó ötletünk. Szerencsére szerzőnk most egy olyan segédlettel rukkolt elő, amely azon túl, hogy ismerteti a személyes ismeretszerzés fogalmát, alapelveit, hazai és külföldi helyzetét, teljességre törekedve számba veszi az információszervezés lehetséges módszereit és eszközeit.

Tószegi Zsuzsanna is hasznos összefoglalással jelentkezik, szinte *tananyagszerűen* foglalja össze könyvtárosi szemszögből, milyen *veszélyek* leselkednek ránk a világháló használatával, és mit tehetünk, kell tennünk *kivédésük*, *elhárításuk* érdekében.

Hazel Woodward az Egyesült Királyság *nemzeti információs konzorciumával* foglalkozik, amely a maga nemében a világon az egyik legsikeresebb és legfejlettebb ilyen vállalkozás. Brit kollégáink e tapasztalatait érdemes tanulmányozni, mint ahogy több más ország (pl. a skandináv országok) ez irányú tapasztalatait is érdemes lenne szisztematikusan feldolgozni. Mára ugyanis kialakult a nemzeti konzorciumok irányításának, szervezeti felépítésének, működtetésének, fenntartásának és más vonatkozásainak know-how-ja és bár az egyes modellek között különbségek is vannak, általános érvényű elvek, módszerek formálódtak, amelyeket célszerű idehaza is hasznosítani.

E számunk zárja a TMT immár *57. évfolyamát*. 57 év nagy idő, ezalatt sok minden történt, egy nagyhatalom darabokra hullott, természeti katasztrófák szedtek áldozatokat, nagy múltú cégek, bankok mentek tönkre, de a mi szakmánkban is kiadók, könyvtárak, folyóiratok szűntek meg szerte a világon, így nálunk is. Részben belső okok miatt, mert pl. nem tudtak lépést tartani a változásokkal, részint külső okok miatt. Mindezek fényében némi büszkeség tölthet el bennünket, hogy *folyóiratunk kiállta az idő próbáját, tartalmilag lépést tudott tartani a szakma gyors változásával*. Még akkor is, ha a pénzügyi nehézségek nem kerültk el lapunkat sem, az NKA megcsappant támogatása miatt a kiadó terjedelmi korlátozást (44 oldal/szám) volt kénytelen bevezetni. Ezúton is köszönöm a *kiadó támogatását*, a *szerzők, lektorok, referálók közreműködését*, *olvasóink* hűségét a laphoz, abban a reményben, hogy a TMT következő évfolyamai is elnyerik tetszésüket.

Szántó Péter